

ZAPAL ZNIWOCZ PAMIĘCI

ZAMORDOWANA PRZEZ NIEMCÓW W RAMACH OPERACJI TANNENBERG

1939 r.

Teodozja ŁAPKIEWICZ (1915–1939)

Miejsce egzekucji: LASY SKRWILEŃSKIE

Nauczycielka, mieszkanka Rypina. Uczęszczała do Gimnazjum Państwowego im. hetmanowej Reginy Żółkiewskiej w Płocku. Dalszą naukę kontynuowała na Uniwersytecie Warszawskim, gdzie uzyskała tytuł magistra w 1937 r. Przed wybuchem II wojny światowej rozpoczęła pracę jako nauczycielka w Gimnazjum Miejskim w Rypinie. Po wkroczeniu Niemców do miasta została aresztowana w drugiej połowie października 1939 r. przez Selbstschutz Westpreussen (miejscowych Niemców) jako „element antyniemiecki”. Osadzono ją w cieszącym się złą sławą tzw. „Domu Kaźni”, siedzibie gestapo i Selbstschutzu, gdzie dokonywano nieludzkich tortur. Będąc w więzieniu została brutalnie pobita i zgwałcona, a następnie wypuszczona. Wróciła do domu i opowiedziała rodzicom o tragicznych przeżyciach. Ponownie ją zatrzymano. Została zabita 5 listopada 1939 r. przez Hermana Knieffala – oficera SS. Ciało Teodozji zostało wywiezione do lasów skrwileńskich. Po wojnie jej zwłoki zostały ekshumowane i pochowane w rodzinnym grobie. Aby upamiętnić Teodozję Łapkiewicz jej rodzina napisała wiersz „Nieocalona” w nawiązaniu do utworu Tadeusza Różewicza „Ocalony”.

Organizator:

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

Fotografia ze zbiorów Muzeum
Ziemi Dobrzyńskiej w Rypinie